

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.95/2024/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. július 5. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. január 23. napján kihirdetett 9.B.392/2023/34. számú ítéletét Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában **helybenhagyja** azzal, hogy a Terhelt2 II.r. vádlott terhére megállapított bűnügyi költség összege helyesen 213.778 (kettőszáztizenháromezer-hétszázhetvennyolc) forint.

Ha a kiadni rendelt dolog átvételére jogosult II.r. vádlott a dolgok átvételére vonatkozó felhívás közlésétől számított három hónapon belül nem veszi azt át, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Kötelezi a II.r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 21.336 (huszonegyezer-háromszázharminchat) forint bűnügyi költség megfizetésére is.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék – Terhelt2 II.r. vádlott beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadását követően – a 2024. január 23. napján tartott előkészítő ülésen meghozott és kihirdetett 9.B.392/2023/34. számú ítéletével a II.r. vádlottat a Btk. 339. § (1) bekezdése szerinti garázdaság vétsége, valamint a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett garázdaság büntette miatt halmazati büntetésül 1 év 10 hónap, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes

fogvatartásban töltött időt beszámította. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. Rendelkezett még a vádlott vonatkozásában bűnjelről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 233.260 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Ugyanezen ítéletében Terhelt3 III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntetében, mint társtettest. Ezért őt 1 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe a II.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. Rendelkezett még a vádlott vonatkozásában is bűnjelről, valamint kötelezte a III.r. vádlottat az eljárás során felmerült 258.106 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[3] Az ítélet ellen Terhelt2 II.r. vádlott és védője a büntetés enyhítése céljából jelentett be joghatályos fellebbezést. Az ítélet a III.r. vádlottra a kihirdetéssel jogerőre emelkedett.

[4] A védő a fellebbezésének 2024. június 24-én kelt írásbeli indokolásában kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket nem teljes körben vette számba és nem a súlyuknak megfelelően értékelte, minek következtében a büntetés nem igazodik az elkövető társadalomra veszélyességéhez. Álláspontja szerint, a vádhatóság által felhozott súlyosító körülmények nem olyan mértékűek és jelen elkövetés körében nem olyan nyomatékkan bírnak, hogy az elsőfokú bíróság azokat a büntetéskiszabás körében a vádlott terhére értékelje. Az enyhítő körülmények kapcsán kiemelte, hogy a vádlott a bűncselekmény beismerésén, valamint megbánó magatartásán túli együttműködést tanúsított a nyomozó hatóságokkal. Kitért arra, hogy a védence alacsony iskolai végzettségű, nyolc általánost végzett, és azt is úgynevezett kisegítő rendszerben, ami mélyen átfogja, áthatja a cselekvőségét is. E mellett eltartott kiskorú gyermeke van, születése óta bal oldala bénult, illetve jelenleg is olyan neurológiai kórképpel rendelkezik, amivel rendszeresen kezelésre kell járnia. Utalt arra, hogy a szociális munkás által írt és az eljárás során becsatolt levélből is megállapítható a vádlott magasfokú elhivatottsága a jogkövető és kiegyensúlyozott életvitelt élő állampolgári magatartás felé. Enyhítő körülményként hivatkozott még a II.r. vádlottnak fel nem róható időmúlásra.

[5] Összességében védence társadalomra veszélyességének kisebb fokára és az enyhítő körülmények nagyobb számára hivatkozással a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta azzal, hogy a letöltendő szabadságvesztés kapcsán vizsgálnia kellett volna az elsőfokú bíróságnak azt is, hogy az a II.r. vádlott esetében a büntetés célját szolgálná-e.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2024. március 18-án kelt BF. 190/2024/5. számú átiratában a fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. A felülbírálatra tanácsulés kitűzését indítványozta azzal, hogy az esetlegesen tartandó nyilvános ülésen az ügyészség

nem kíván részt venni. Kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályokkal összhangban folytatta le az eljárást, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett.

[7] Kitért arra, hogy a vádlott a bűnösségét elismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott, és a beismerő nyilatkozatát a törvényszék a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint törvényesen fogadta el. E vonatkozásban hangsúlyozta, hogy a vádlott beszámítási képessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik, arra is tekintettel, hogy az igazságügyi elmeorvosszakértői vélemény szerint a cselekmény elkövetésekor semmilyen mértékben nem szenvedett az elmeműködés olyan kóros állapotában, amely képtelenné tette volna a cselekménye következményeinek a felismerésére, vagy arra, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen. Rámutatott arra is, hogy a II.r. vádlott beismerő nyilatkozatát az eljárás ügyiratai alátámasztják.

[8] A bűnösségre vont következtetést, a jogi minősítést törvényesnek tartotta.

[9] A büntetéskiszabási körülményeket érintően kifejtette, hogy a II.r. vádlott vonatkozásában a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék túlnyomórészt helyesen vette számba, de azokon kívül súlyosító körülményként kell értékelni a részben társtetteskénti elkövetést, míg enyhítő körülményként kell figyelembe venni a megbánó magatartást is.

[10] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkkel arányos büntetést szabott ki a II.r. vádlottal szemben, melynek enyhítése nem indokolt.

[11] Az ítélet járulékos rendelkezéseit döntően törvényesnek tartva észrevételezte, hogy a II.r. vádlott vonatkozásában a bűnügyi költségre vonatkozó elsőbírói számítás téves, annak összege helyesen 218.314 forint, ezért az ítélet e körben pontosítandó.

[12] Összességében azt indítványozta, hogy az ítéltábla a Fővárosi Törvényszék 9.B.392/2023/34. számú ítéletét Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezést korrigálja, a büntetéskiszabási körülményeket pontosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[13] Az ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 598. § (2) bekezdés 2. fordulata szerinti tanácsülésen bírálta el.

[14] A fellebbezések nem alaposak, az ügyészi indítvány nagyrészt helytálló.

[15] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadható részében bírálta felül, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a II.r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, így a fellebbezés a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás, valamint minősítés ellen a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében törvényben kizárt, valamint, hogy a fellebbezések is kizárólag a kiszabott büntetést sérelmezték [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont].

[16] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére és a bűncselekmény minősítésére is.

[17] Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, beleértve a bűnügyi költség meghatározásának módját és annak összecszerúságát, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[18] Ennek eredményeképpen megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést nem vétett. Körültekintően járt el akkor is, amikor az előkészítő ülést elnapolta arra tekintettel, hogy a II.r. vádlottat ügyvéd helyett a korlátozott perképviseleti joggal rendelkező ügyvédjelölt képviselte.

[19] A II.r. vádlott figyelmeztetése hiánytalanul megtörtént, a beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdésben írt törvényi feltételekkel került sor, és az e törvényhely (3) bekezdésével összhangban állt. Célszerű lett volna azonban, ha az elsőfokú bíróság – a törvény szövegének egyébként helyes idézésén kívül – legalább a beismerő nyilatkozat elfogadásáról szóló végzésében kitér – a megjelölés szintjén – arra, hogy a beismerő nyilatkozat elfogadhatósága mely iratok, eljárási adatok alapján volt lehetséges.

[20] Megállapítható, hogy a védővel eljáró II.r. vádlottnak a figyelmeztetésekre adott válaszaiból egyértelműen kiderül, hogy nyilatkozata természetével és annak következményeivel tisztában volt. Kiemelendő, hogy még a vádmódosítás tényére is nyilatkozott, kijelentve, hogy a bűnösségét azzal együtt is elismeri. Az eljárás iratai között nem található olyan, amelyben a vádlott beszámítási képességének megkérdőjelezhető adat fellelhető lenne, az őt vizsgáló elmeorvos szakértő éppen ennek ellenkezőjét állapította meg. Ezen kívül a vádlottnak a bíróság kérdésére adott válaszai ugyanúgy nem támasztanak kételyt beszámítási képességével szemben. Az eljárás iratai – beleértve a rendelkezésre álló kamerafelvételt is – a beismerő nyilatkozat tartalmát alátámasztják. Mindezek alapján tehát ez utóbbi elfogadása törvényes volt.

[21] Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés a) - c) és e) pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza.

[22] Az elsőfokú bíróság – a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata, annak elfogadása és az azzal összhangban álló ügyiratok alapján megállapított és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja, illetőleg Be. 606. § (3) bekezdése szerint irányadó tényállásból, melynek megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgál(hat)ta – okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, s a cselekmény minősítése is törvényes – beleértve a II. tényállási pontban írt cselekmény kapcsán megállapított társtettesi elkövetői kinőséget is.

[23] A Be. 562. § (2) bekezdése alapján korlátozott fellebbezés esetén is terheli az elsőfokú bíróságot a jogi minősítésre vonatkozó indokolási kötelezettség, különösen arra figyelemmel, hogy a másodfokú bíróság – a már hivatkozott jogszabályhelyek alapján – a korlátozott felülbírálat keretében is vizsgálja a jogi minősítés helyességét. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelességének e téren is példaértékűen eleget tett.

[24] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket túlnyomórészt feltárta, melyek közül az enyhítők az őszinte megbánással egészítendő ki.

[25] A büntetékiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény III. 12. pontja szerint súlyosító körülmény, ha az elkövető a társas bűnelkövetés valamely formájában – társtettségben [Btk. 13. § (3) bekezdés], bűnszövetségben [Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pont], vagy csoportosan [Btk. 459. § (1) bekezdés 3. pont] – követi el a bűncselekményt, kivéve, ha a az ilyen módon történő elkövetés a bűncselekmény minősített esete, mivel annak súlyosítóként való figyelembevétele kétszeres értékelés lenne. A csoportos elkövetés ugyanakkor önmagában nem feltételezi garázdaság esetén egyidejűleg a társtettesi elkövetési minőséget is, ennek folytán a társtettséggel kapcsolatos ügyészi álláspont helytálló.

[26] Az időmúlásnak pedig – szemben a védői érveléssel – az ügyben nem volt külön értékelést kívánó jelentősége, mivel viszonylag gyorsan ügydöntő határozat született, és azt is helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a letartóztatásban eltöltött idő a vádlott javára értékelendő.

[27] Terhelt2 II.r. vádlott az előkészítő ülésen beismerte bűnösségét, így a bizonyítási eljárást sommásan tudta lefolytatni a törvényszék, ekként a beismerő nyilatkozat nagy nyomatékú értékelése maradéktalanul helytálló.

[28] Az elsőfokú bíróság ezt meghaladóan alappal tulajdonított enyhítő hatást a vádlott betegségének és annak is, hogy kiskorú gyermekéről gondoskodik.

[29] Nagyobb enyhítő hatást ellenben annak a ténynek, hogy a II.r. vádlott az egyik karját születésétől fogva nem tudja használni, éppen a cselekmények jellegéből adódóan nem lehetett tulajdonítani, mert a vádlott magatartása bizonyította be azt, hogy bénult karja nem akadályozta abban, hogy jogellenes, a büntető törvénybe ütköző magatartást tanúsítson.

[30] A teljeskörűen feltárt és a másodfokú eljárásban csak igen kis mértékben kiegészített bűnösségi körülmények alapján, azokat a cselekmények tárgyi súlyával és a vádlott társadalomra veszélyességével is összevetve, az elsőfokú bíróság helyesen, a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokkal összhangban, a Btk. 80. §-a szerinti büntetési kiszabási elvek szem előtt tartásával választotta meg a büntetés nemét, és annak mértéke is törvényes. Ugyanez mondható el a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásáról is.

[31] E tekintetben utalni kell arra is, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankció nemcsak a középmértéktől, de Be. 422. § (3) bekezdése szerinti ügyészi indítványtól is a vádlott javára, lefelé tért el.

[32] Az elsőfokú bíróság által büntetésnél és mellékbüntetésnél enyhébb szankció alkalmazása a cselekmények tárgyi súlya és a II.r. vádlott büntetett előéletben is megnyilvánuló magasfokú társadalomra veszélyessége folytán sem volt indokolt, figyelemmel arra is, hogy a vádlott hasonló bűncselekmény miatt is állt már bíróság előtt.

[33] A II.r. vádlott többszörösen büntetett előélete és az a tény, hogy jelen cselekményeit is egy másik büntetőeljárás hatálya alatt követte el, nem adnak alapot annak feltételezésére, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető lenne, miáltal helyesen jutott a törvényszék arra a következtetésre, hogy a II.r. vádlottal szemben a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére nincs törvényes alap.

[34] Az ítélet egyéb rendelkezései – a II.r. vádlott terhére megállapított bűnügyi költség összegének kivételével – törvényesek.

[35] Helyesen járt el a törvényszék, amikor a sértettet vizsgáló igazságügyi orvosszakértő díját az ítélet bekezdésében írtak szerint a vádlottak között megosztotta, és azon döntése is helytálló, hogy a II.r. vádlottat a kirendelt védőjének díjából és az őt vizsgáló szakértők díjából álló bűnügyi költség viselésében marasztalta, azonban az iratok alapján

megállapítható, hogy a költségjegyzék 28. tétele alá bejegyzett, nyomozási bírói eljárásban felmerült védői díj összege téves. A 2023. március 17-i ülés jegyzőkönyvéből kiderül, hogy a Budai Központi Kerületi Bíróság a Bny.1015/2023/4-II. számú végzésével a II.r. vádlott védőjének díjaként 28.800 forint + ÁFA védői díjat állapított meg az ÁFA összegének tényleges felszámítása nélkül, és a költségjegyzékben is ez az összeg szerepel a 27 % adóval növelt 36.576 forint helyett. Így pedig a sértettet vizsgáló orvosszakértő díjának egyharmadát (19.282 forint) összeadva a 67.104 forintos elmeorvos szakértői díjjal és a II.r. vádlott védőjének kifizetett díjakkal (9.144+4.572+21.600+36.576 + 27.432 + 16.800 +11.268 forint) , a II.r. vádlott terhén maradó bünyügyi költség helyes összege 213.778 forint.

[36] A főügyészség azért tett indítványt az elsőfokú ítélet bünyügyi költségre vonatkozó rendelkezése miatt annak megváltoztatására, mivel az álláspontja szerint is számítási hibából eredően tartalmazott téves összeget, a viselésre vonatkozó elsőbírói álláspont törvényességét tehát támadás nem érte, és abban a másodfokú bíróság sem észlelt törvénysértést. Ekként a számítási hiba valójában nem a döntés megváltoztatását kellett, hogy eredményezze, hanem annak pusztán a Be. 453.§ (6) bekezdése szerinti kijavítását, amely a helyes döntés mellett mindössze egy korrekciós következmény.

[37] Fent írtakra figyelemmel az ítéltábla tanácsülésen eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában – annak helyes indokainál fogva – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta, egyúttal a törvényesen megállapított bünyügyi költség összegét a számítási hiba kiküszöbölésével helyesbítette.

[38] A másodfokú eljárásban felmerült védői felkészülési díjból álló költség megfizetésére a Be. 574. § (1) bekezdése alapján a kirendelt védővel eljáró II.r. vádlottat kötelezte.

[39] A kiadni rendelt ingóság tekintetében felhívja a II.r. vádlott figyelmét arra, hogy a Be. 321. § (5a) bekezdése alapján amennyiben a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság a lefoglalást megszünteti és a dolgot kiadni rendeli, de a dolog átvételére jogosult vagyoni érdekelt a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után a jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

[40] A fentiek szerint észlelte még az ítéltábla, hogy a fellebbezéssel nem érintett III.r. vádlottal kapcsolatos beszámítás megszövegezése hibás, ezért a Be. 671. § (6) pontjára tekintettel a törvényszék figyelmét felhívja a Be. XCIV. Fejezete szerinti eljárás lefolytatásának megfontolására.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

dr. Cserni János s. k.,

dr. Raczky Katalin s. k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 9.B.392/2023/34. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.95/2024/7. számú végzésével Terhelt2 II.r. vádlott vonatkozásában 2024. július 5. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. július 5.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea

tisztviselő